

**Κυριακὴ ΙΑ΄Λουκᾶ
Προπατόρων
(Λουκ. ιδ' 16-24)**

(11η Δεκεμβρίου 2011)

«...λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου».

Τὴν πρόσκληση ποὺ ἀπευθύνει ὁ Θεὸς σὲ κάθε ἄνθρωπο νὰ εἰσέλθει στὴν Βασιλεία Του, μᾶς παρουσιάζει παραβολικὰ ἢ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ καὶ μᾶς καλεῖ ὅλους, νὰ παρακαθίσουμε στὸ μεγάλο δεῖπνο μὲ Ἐκεῖνον ποὺ εἶναι «ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων».

Ἐνας οἰκοδεσπότης διοργάνωσε «δεῖπνον μέγα» καὶ ἔστειλε τὸν δοῦλο του νὰ ὑπενθυμίσει στοὺς καλεσμένους του τὴν πρόσκλησή του, ἀναμένοντας μὲ πολλὴ χαρὰ τὴν ἔλευσή τους γιὰ νὰ τοὺς δεξιωθεῖ. Ο καθένας ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς προφασιζόμενος διάφορες δικαιολογίες, περιφρόνησε τὴν πρόσκλησή του καὶ ἀρνήθηκε νὰ προσέλθει στὸ ἐτοιμασμένο δεῖπνο. Τότε ὁ οἰκοδεσπότης ὀργισμένος διέταξε τὸν δοῦλο του νὰ φέρει νὰ παρακαθίσουν μαζί του οἱ ἀσθενεῖς, οἱ πτωχοὶ, οἱ ἄστεγοι καὶ ὅσοι ἄλλοι πεινασμένοι καὶ περιφρονημένοι βρίσκονταν «εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος» του.

Ἡ παραπάνω Εὐαγγελική διήγηση ἀποτελεῖ προτύπωση τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, καὶ ἡ προσέλευση τοῦ καθενός μας στὸ Εὐχαριστιακὸ δεῖπνο καθρεπτίζει τὴν θέση ποὺ κατέχουμε σὲ αὐτό· ἀν δηλαδὴ εἴμαστε γιὰ τὸν Θεὸν κλητοὶ ἡ ἐκλεκτοί. Αξίζει ὅμως νὰ ἐντοπίσουμε τοὺς πολλοὺς καὶ σημαντικοὺς συμβολισμοὺς ποὺ ἐμπεριέχονται στὴ διήγηση καὶ νὰ ἔξαγαγουμε τὸ βαθύτερο νόημά της.

Ο οἰκοδεσπότης εἶναι ὁ Θεός. Εἶναι Ἐκεῖνος ποὺ δημιύργησε τὰ σύμπαντα καὶ ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο «ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι». Ἐνέταξε δὲ αὐτὸν στὸν Παράδεισο τῆς τρυφῆς καὶ δὲν ἀποστράφηκε τὸ πλάσμα του, ὅταν ἐκεῖνο ἀπίστησε στὸ θέλημά Του, ἀλλὰ ἀπέστειλε «τὸν Μονογενῆ του Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν» -τὸν δοῦλο δηλαδὴ τῆς παραβολῆς-, γιὰ νὰ σώσει τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν ἐπαναφέρει «εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος». Κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς, ποὺ ἀνήκουμε στὴν Ἐκκλησία Του καί,

άνάλογα μὲ τὴ συμμετοχή μας στὴ ζωή της ἀπολαμβάνουμε ἢ ὅχι τὴν μεγάλη τιμὴ νὰ παρακαθίσουμε ὡς ὁμοτράπεζοι τοῦ Κυρίου στὸ μεγάλο δεῖπνο τῆς Εὐχαριστιακῆς συνάξεως.

Θὰ ἥταν ὅμως ἔξισου σημαντικὸν νὰ ἐντοπίσουμε καὶ τὶς αἰτίες ποὺ ἐμποδίζουν τὴν ἔλευσή μας στὸ δεῖπνο τῆς Βασιλείας Του καὶ τὶς παγίδες ποὺ στήνει ὁ διάβολος, γιὰ νὰ μᾶς στερήσει τὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης μὲ τὸν Θεὸν.

Μὲ τὶς δικαιολογίες: «Ἄγρὸν ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἔξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν» καὶ «Ζεῦγος βοῶν ἡγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά» ἀπέφυγαν οἱ δύο καλεσμένοι τῆς παραβολῆς τὴν τιμητικὴν πρόσκλησην τοῦ οἰκοδεσπότη. Ἡ ἐργασία μας κατὰ κάποιου τρόπο εἶναι ἡ βάση τῆς ὑπαρξῆς μας. Ἰσως τὴν ἀγαπᾶμε ἢ τὴν μισοῦμε. Μᾶς εὐχαριστεῖ ἡ μᾶς κουράζει. Μπορεῖ νὰ τὴν βλέπουμε ὡς ἐναὶ ιερὸν καθῆκον ἢ μία σκληρὴ ἀπασχόληση. Μᾶς κυριεύει ὅμως ἡ ἀγωνία καὶ ἡ ἀπόγνωση, ὅταν κινδυνεύουμε νὰ τὴν χάσουμε, ὅταν ἀγγίζουμε τὰ ὄρια τῶν δυνατοτήτων μας, τὴν ἔλλειψη ἱκανοτήτων, τὴν ἀγωνία ἢ τὴν νωθρότητα γιὰ τὸν κίνδυνο τῆς ἀποτυχίας. Ἡ ἀπορρόφηση ἀπὸ τὴν ἐργασία ἢ ἡ ἀπόγνωση τῆς ἀνεργίας ποὺ ταλαιπωρεῖ πολλοὺς ἀνθρώπους σήμερα, συνδυασμένη μὲ τὴν φροντίδα γιὰ τὴν ἔξασφάλιση τοῦ «ἐπιούσιου ἄρτου», γίνεται κάποτε τόσο ἔντονη, ποὺ δὲν ἀφήνει χῶρο στὴν καρδιά μας καὶ χρόνο στὴ ζωή μας γιὰ ἄλλα ἐνδιαφέροντα.

Ἡ ἱκανοποίηση τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν ἐνῶ φαίνεται ἀναγκαίᾳ γιὰ τὴν ἐπιβίωσή μας, εἶναι ἰδιαζόντως ἐπικίνδυνη γιὰ τὴν πνευματική μας ὑπόσταση, ὅταν ἀφοσιωθοῦμε ὀλοκληρωτικὰ στὴν ἀπόλαυσή τους, ἀφοῦ μᾶς στερεῖ τὴν ἀνάγκη τῆς κοινωνίας μας μὲ τὸν Τριαδικὸν Θεό. Τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ προσφέρονται πλουσιοπάροχα ἀπὸ τὸν Θεό, ὅχι γιὰ νὰ τὰ θεοποιήσει ὁ ἀνθρωπός, ἀλλὰ γιὰ νὰ λατρεύσει καὶ νὰ εὐχαριστήσει μέσω αὐτῶν τὸν Πλάστη καὶ Δημιουργό τους. Ἡ βιοτὴ τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας περίτρανα φανερώνει ὅτι, ἀν δὲν ἀποδεσμευθοῦμε ἀπὸ τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ καὶ δὲν προσκολληθοῦμε στὰ πνευματικά, δὲν μποροῦμε νὰ κληθοῦμε κληρονόμοι τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἐναὶ ἄλλο ἐμπόδιο στὸ κάλεσμα του Θεοῦ μπορεῖ νὰ γίνει ἡ ἔξαρτηση ἀπὸ τὶς σχέσεις μας μὲ τοὺς ἀνθρώπους. «Γυναίκα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν» δικαιολογήθηκε ὁ τρίτος καλεσμένος. Τὸν ἀνθρωπὸν αὐτὸν τὸν ἀπασχολοῦσε μιὰ βασικὴ ἀνθρώπινη σχέση, ἡ συζυγία. Ἐδῶ δὲν πρόκειται μόνο γιὰ τὰ αὐτονόητα οἰκογενειακὰ βάρη, ἀλλὰ γιὰ τὶς προσωπικὲς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων, ποὺ σήμερα τούς ἀπασχολοῦν ἰδιαίτερα. Σχέσεις πού, κάποτε, δὲν ἔχουν εἰλικρίνεια καὶ ἡθική. Σχέσεις ποὺ δὲν στηρίζονται στὴν ἀγάπη ἀλλὰ στὴν ἐκμετάλλευση, καὶ ὁδηγοῦν σὲ ἀδιέξοδα πάθη, νεκρώνοντας κάθε ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν Θεό.

Βέβαια δὲν μποροῦμε νὰ φαντασθοῦμε τὴ ζωή μας χωρὶς ἀνθρώπινες σχέσεις, χωρὶς τὴν

ἀγάπη, τὴ φιλία, τὴν οίκογένεια, τὴν κοινωνία καὶ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους. Γι' αὐτὸ καὶ ἀνησυχοῦμε μέχρις ἀπογνώσεως, ὅταν σκεφθοῦμε τὴν ἀπόρριψη, τὴ σκληρότητα καὶ τὸ μῆσος ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ὄλες αὐτὲς καὶ ἄλλες φροντίδες καὶ ἀπασχολήσεις, μᾶς κάνουν πολλὲς φορὲς ἀδιάφορους στὴν κλήση τοῦ Θεοῦ.

Ἄδελφοί μου,

σὲ λίγες ἡμέρες σύμπασα ἡ Ὀρθοδοξία θὰ ἔορτάσει τὴ μεγάλη ἔορτή τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στὴν Εὐχαριστιακὴ αὐτὴ σύναξη τῶν Χριστουγέννων, πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς θὰ θελήσουμε διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὸν Κύριο μας καὶ θὰ κληθοῦμε νὰ συμμετάσχουμε σ' αὐτὸ μὲ τὴν προτροπή: «μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε».

Ἡ πρόσκληση στὸ ἑόρτιο αὐτὸ δεῖπνο ἀπευθύνεται στὰ τίμια μέλη τῆς Ἑκκλησίας μας. Δὲν ἀπευθύνεται σὲ αὐτοὺς ποὺ ἀπὸ ἔθιμο ἢ ἀπὸ συνήθεια ἢ ἀκόμη καὶ γιὰ τὸ καλό, ὅπως λέγουν, θὰ θελήσουν ἐντελῶς ἀπροετοίμαστοι νὰ συμμετάσχουν, ἀλλὰ ἀπευθύνεται σὲ αὐτοὺς ποὺ μὲ βαθειὰ συναίσθηση τῆς ὑψίστης δωρεᾶς ποὺ θὰ λάβουν, θὰ θελήσουν μὲ τὴν εὐλογία τοῦ πνευματικοῦ τους νὰ γίνουν «σύσσωμοι καὶ σύναιμοι» μὲ τὸν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστό.

Κατὰ τὸν πασχάλιο κατηχητικὸ λόγο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου «Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἔξελθῃ πεινῶν». Κανεὶς νὰ μὴ στερηθεῖ τῆς κοινωνίας του μὲ τὸν Θεό. Κανεὶς νὰ μὴν ἀδιαφορήσει στὸ κάλεσμά Του καὶ κυρίως, κανεὶς νὰ μὴν ἀπεκδυθεῖ τῆς Χάριτός Του καὶ ὁμοιάσει μὲ τοὺς καλεσμένους τῆς Εὐαγγελικῆς παραβολῆς, ποὺ καταξιώθηκαν ως ὁδῖτες τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλὰ δὲν ἀξιώθηκαν νὰ εἰσέλθουν ως πολῖτες στὸ δεῖπνο τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἀμήν.

π. Ἰ.Σ.

[dkpdf-button]